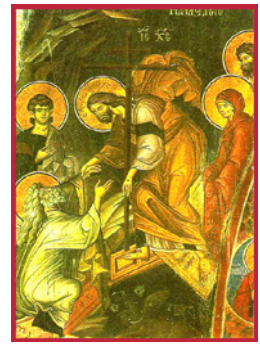
■ Ὁ θάνατος ἔχει νικηθῆ!...

Μέγα καὶ Φοβερὸ Θαῦμα τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου*

Κάποτε, γύρω στὸ 1900, ὑπῆρχε στὸν Ἅγιον Ὄρος ἕνας περίφημος Πνευματικός, ὁ παπα-Γιάννης. Ἦταν Γέροντας στὸ κελλὶ «Ἄξιόν ἐστι», ὅπου, κατὰ τὴν παράδοσι, ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, μὲ μορφὴ Μοναχοῦ, παρέδωσε τὸν Θεομητορικὸ ὕμνο «Ἄξιόν ἐστι».

Διηγεῖτο λοιπὸν ὁ παπα-Γιάννης, ὅτι κάποτε πῆγε νὰ ἐξομολογηθῆ σ᾽ αὐτὸν ἕνας νέος, ποὺ ἐργαζόταν στὴν Σκήτη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, στὸ λεγόμενο Σεράϊ, καὶ τοῦ εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

Ὅταν ἦταν μικρός, πέθανε!... Ἀμέσως τότε ἡ μητέρα του ἔτρεξε στὴν Ἐκκλησία νὰ προσευχηθῆ. Ἦταν στὰ περίχωρα τῶν Σερρῶν.

Οἱ γειτόνισσες πῆγαν ἀμέσως καὶ φρόντισαν, ἄλλαξαν τὸ παιδὶ καὶ τὸ ἑτοίμασαν γιὰ τὸν ἐνταφιασμό.

Ἡ μητέρα, ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν δύο, τριῶν, πέντε ὡρῶν, ἦταν στὸν Ναὸ τοῦ χωριοῦ καὶ προσηύχετο θερμὰ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. **Κ**ατόπιν ἐπέστρεψε στὸ σπίτι της καὶ τοὺς ἔδιωξε ὅλους.

Παραξενεύθηκαν... Ἦταν καὶ χήρα μὲ μονάκριβο παιδὶ καὶ ὅλοι ἔλεγαν μήπως ἔπαθε τίποτα.

Ὅταν ὅλοι βγῆκαν ἔξω, ἄλλαξε ροῦχα, ἑτοιμάσθηκε, πῆγε δίπλα στὸ νεκρὸ παιδί της, ξάπλωσε καὶ εἶπε:

- Σήκω ἐσύ, παιδί μου, εἶσαι μικρός. **Ἐ**γὼ θὰ πάρω τὴν θέσι σου. **Ε**ἶναι ἐντολὴ τῆς Παναγίας. **Ὅ**ταν μεγαλώσης, θὰ πᾶς νὰ Τὴν ὑπηρετήσης στὸ Περιβόλι Της, στὸν Ἅγιον Ὄρος.

Τὸ παιδὶ ἀναστήθηκε καὶ ἡ μητέρα πέθανε!

Ὅταν ἔγινε εἴκοσι περίπου ἐτῶν, πῆγε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐργαζόταν ὡς ἐργάτης. **Ὅ**ταν ὅμως ἐξωμολογήθηκε στὸν παπα-Γιάννη καὶ τοῦ εἶπε τὸ τὶ συνέβη στὴν ζωή του, τὶ εἶδε καὶ τὶ ἄκουσε ἡ ψυχή του, ὅσο τὸ σῶμά του παρέμενε νεκρὸ καὶ τὸ φρόντιζαν οἱ γυναῖκες τοῦ χωριοῦ, τότε ὁ Γέροντας τοῦ συνέστησε μιὰ συνοδία μακρινή, στὰ Κατουνάκια, καὶ ἐκεῖ, γενόμενος Μοναχός, ἐκοιμήθη ὁσιακῶς ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια.

Μετὰ τὴν κοίμησι τοῦ νέου, ὁ παπα-Γιάννης διηγεῖτο αὐτὸ τὸ γεγονὸς τῆς νεκραναστάσεως, ὄχι ὅμως καὶ τὶ εἶδε ὁ μικρός.

* * *

Ἂν ἡ προσευχὴ τῆς πονεμένης καὶ πιστῆς αὐτῆς μάνας πρὸς τὴν Παναγία ἔφερε τέτοιο πλούσιο καὶ παράδοξο καρπὸ καὶ ἀποτέλεσμα, πόσο μᾶλλον οἱ αἰτήσεις μας καὶ οἱ παρακλήσεις μας μέσα στὴν Θεία Λατρεία, ὅταν γίνωνται «ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης καρδίας»!

❑

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Ἑρμηνεία στὴν Θεία Λειτουργία μέσα ἀπὸ πραγματικὰ γεγονότα καὶ Ἐμπειρίες Ἁγίων, Ἱερέων, Μοναχῶν καὶ Πιστῶν, § 49, σελ. 114, Πειραιὰς 2003. ● **Ἐ**πιμέλ. ἡμετ.